

SOUZNĚNÍ

Olga Szymanská vystavuje především fotografie a poezii svých sbírek. Její slova: „Poezie je pro mě nejsvobodnější projev. Užitím metafor, jinotaje, zosobnění, zkratky, rýmu, tedy toho, co ji dělá jedinečnou a výsostnou. Ve spojení s fotografiemi, snad poetickými, se snažím o svou nejvnitřnější výpověď.“ Grafik Vladimír Suchánek v hodnocení na přehlídce Nejkrásnější kniha roku, kde sbírky byly oceněny: „*Spojení poezie s fotografií, a to v graficky nápadité knižní podobě je u autorky velmi silné. Co víc si lze přát?*“ – Jde o literární SOUZNĚNÍ.

Je jedinečné výstavami O. Szymanské zejména v historických a sakrálních prostorách. O uvedení jejích děl je zájem na každoročních Nocích kostelů. Její poezii spojují výtvarní umělci na výstavách se svými díly, například akad. sochař Vladimír Škoda. Při vernisážích výstav umělců či autorských její poezie a texty znějí v přednesu Igora Bareše či Alfréda Strejčka. Ten vystihl podstatu Olžiných básní: „*Spojením minima slov dokáže vyjádřit velmi mnoho.*“ – Jde o prostorové SOUZNĚNÍ.

Tvorba autorky odráží dvě krajiny: Krajinu Východních Čech, literátů a výtvarných umělců, rodného Náchoda s otcovým odkazem lásky k swingu a jazzu. A krajinu Beskyd, dětství v Čeladné-Podolanky, s matčíným odkazem pokory k předkům a tradicím. K jazyku a folkloru v přátelství s Františkou Pituchovou (1980–2013). Vědomím, že arch. Dušan Jurkovič v obou krajinách zanechal výrazný odkaz, si O. Szymanská uchovává v sobě dvoj/domost v krásné rovnováze. Tvůrčí jednotou a ve spojení s krajinou svého srdce dokáže naplňovat – hluboké vnitřní SOUZNĚNÍ.

Mgr. Stanislav Liška

Olga Szymanská: Světlo – autorská fotografie

NĚHA

Hloubka jedno-jsoucí linky
v lehkosti pířka s bezbranností laně:
Jako dítě
píje z dlaně...